

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologia Scholastica

Mayr, Anton

MDCCXXXII

Art. XII. An detur scientia media reflexa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-84303](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-84303)

liis modis teneri, e. g. ægitudine, carcere clauso, appositâ custodiâ &c. Ad confir. neg. ma. ad prob. neg. 2. p. antec. cognitio indifferens jam faceret, ut voluntas non ferretur in rem incognitam, adeoque sufficienter dirigeret: neque enim voluntas veller necessitatem objecti, quam non cognosceret; sed tantum ipsum objectum, quod sufficienter cognosceret. Deceptio autem, qua putaret voluntas, se liberam esse, non impediret, quo minus objectum amplecti posset.

494. Ob. 6. DEUS prædeterminat voluntatem ratione dominii sui: ergo non tollit libertatem. prob. conf. Voluntas ipsa, quando ratione dominii sui determinat seipsam, non tollit sibi libertatem: ergo neque DEUS. Confir. 1. DEUS prædeterminans ordinat ad effectum causas contingentes: ergo actus manet liber. Confir. 2. Voluntas est per se indifferens: sed ab indifferenti non potest procedere actus determinatus, nisi indifferentiâ prius determinetur: ergo. Resp. neg. conf. ad prob. nego iterum conf. Voluntas exercendo suam libertatem non quidem hanc sibi tollit: at si per hoc exercitium determinaret alium, ut hic ejus determinationem non posset evitare, vel impedire, tolleretur istius libertatem, ut est per se clarum. Sic etiam DEUS prædeterminando non tolleretur sibi libertatem Divinam, sed eam exerceretur: at tolleretur libertatem creaturæ, quam prædeterminaret. Ad 1. confir. dist. antec. jungendo causis aliquid necessitans, vel tollendo aliquid essentialiter requisitum ad oppositum conc. antec. nil tale jungendo, vel tollendo neg. antec. & conf. Licet igitur causæ in se manerent contingentes, tamen totus actus primus non maneret contingens; quia vel sola prædeterminatio ipsum redderet necessitatum ad unum, & impeditum ad alterum; ut enim diximus, non sufficit, unum, vel plura constitutiva actus primi esse indifferentiâ, si vel unum non sit tale. Ad 2. confir. dist. maj. voluntas est indifferens indifferentiâ passivâ, neg. maj. indifferentiâ activâ. conc. ma. & dist. mi. nisi determinetur ab ipso principio activè indifferenti conc. mi. nisi determinetur ab alio. neg. mi. & conf. Voluntas non est indifferens ad volitionem, ut murus ad albedinem; nam ad hanc iste se habet tantum passivè, non autem voluntas ad volitionem se habet tantum passivè; hoc enim damnatum est à Tridentino sess. 6. can. 4. sed habet se activè, hoc est, potest eligere, & seipsam determinare.

495. Ob. 7. DEUS, ut habetur Act. 2. v. 23. prædefinit mortem Christi: sed hæc ex parte Judæorum fuit peccatum Deicidii: ergo prædefinit peccatum, saltem quoad materiale peccati. Confir. Caiphas, ut habetur Joan. 11. v. 50. ex instinctu Spiritus Sancti prophetavit, & dixit, expedire, ut Christus moreretur pro populo: consequenter ex eodem instinctu hortatus est Judæos, ad necem Christo inferendam: ergo. Resp. Argumenta hæc, si quid probarent, manifestè probarent, quod DEUS possit suadere materiale peccati, quod Adversarii minimè volunt. In forma dist. ma. DEUS prædefinit mortem à Christo acceptandam, sive ejus acceptationem, conc. ma. à Judæis inferendam, sive sceleratissimam ejus illationem, neg. maj. & conc. mi. neg.

conf. Suppositâ scilicet scientiâ mediâ de pessima voluntate Judæorum, inferendi necem Christo, si tales, vel tales darentur circumstantiæ, DEUS permisit eas circumstantias, & simul permisit hoc scelus: supposita jam hac permissione, & prævisa nece inferenda prædefinit, ut Christus patienter eam acceptaret, quæ acceptatio fuit infinitè bona. Ad confir. neg. 2. dum membrum antecedentis. S. Spiritus non intendit, Caipham movere, ut hic hortaretur Judæos, ad necem Christo inferendam: sed tantum intendit, eum movere ad explicandam utilitatem mortis Christi: Caiphas autem non intellexit sensum prophetiæ à Spiritu S. intentum: & hinc occasionaliter (occasione ex prophetia desumpta) ex suo privato malo spiritu hortatus est Judæos ad occidendum Christum: Spiritus S. autem hunc ejus errorem tantum permisit. Sed hæc, & similia potius spectant ad Tractatum de peccatis, ubi solet agitari questio de auctore peccati.

ARTICULUS XII.

An detur Scientia Media Reflexa.

496. Sensus questionis potest esse duplex, 1. modus, an DEUS, sicut per scientiam mediam videt actus liberos creaturæ conditionatè futuros, ita etiam videat actus sibi liberos conditionatè futuros, e. g. an habeat hunc actum intellectus: Si crearem alterum mundum, crearem tot Angelos, vel, tot homines prædestinarem. Hæc autem non est scientia media reflexa, strictè dicta, sed est directâ, de actibus Divinis. Hinc addo sensus questionis esse potest, an DEUS sciat, quid ipse esset facturus, positâ hâc, vel illâ scientiâ mediâ directâ de actu libero creaturæ: e. g. an habeat hunc actum intellectus: Si viderem, Petrum in his circumstantiis cum hoc auxilio bene acturum, darem ipsi hoc auxilium. Et hæc dicitur scientia media reflexa strictè dicta; quia assumit pro conditione scientiam mediam directam, & reflectendo se suo modo in illam videt, quale conditionatum sequatur.

Notat autem Ulloa, scientiam hanc debere dicere: Si viderem, vel, si haberem libertatem constitutam per hanc scientiam mediam &c. non autem debere dicere: Si videro, si habuero &c. quia hoc exprimeret aliquam expectationem in DEO &c. de quo vide ipsum Ulloa tom. 1. de DEO, disp. 3. num. 165. Equè bene etiam notat Pater noster Thyrsus tom. 1. select. quest. disp. 21. sect. 2. num. 11. scientiam hanc, quatenus versatur circa actus DEI liberos, non videre propriè conditionatè futura; quia in DEO nihil potest esse futurum, sed, vel est præsens, vel impossibile: unde hæc scientia in DEO videt conditionatè præsentia.

497. Dico cum Suarez in Opusculis lib. 2. de scientia condition. cap. 8. num. 5. Ruiz de Scientia DEI disp. 77. per totam. Granado in 1. part. controuv. 2. tract. 5. disp. 3. sect. 4. num. 29. Arrubal quest. 14. art. 13, disp. 47. cap. 2. Ulloa tom. 1. de DEO disp. 3. n. 165. & seq. Gormaz de DEO. num. 728. & seq. Martinez de DEO Scientie. controuv. 4. disp. 5. sect. 2. & communiore nostrorum

strorum. Datur hæc scientia media reflexa in utroque sensu. Prob. conclusio rationibus iisdem, quas num. 397. adduximus pro scientia media directa; nam etiam actus DEI conditionatè futuri habent aliquam veritatem, sicut actus conditionatè futuri creaturæ, & tam parùm potest dari suspensio veritatis circa illos, quàm circa istos. DEUS etiam est infinitè cognoscitivus non tantùm creatorum, sed etiam Divinorum actuum, & insuper necessitatus ad cognoscendam omnem veritatem: ergo.

Certè, ut non malè ait Martinez, qui adstruunt scientiam mediam directam, & negant reflexam, videntur iterum subruere, quod priùs exstruxerunt. Sanè, si nulla ratio efficax est negandi DEO hanc scientiam, debet admitti: atqui, licet afferantur in oppositum rationes valde subtiles, tamen non sunt absolute efficaces; quia potest cuique sua solutio congruè reddi: ergo.

498. Ob. 1. ex Molina. Ad cognoscendum, quid liberum arbitrium in omni hypothese esset facturum, requiritur, ut arbitrium supercomprehendatur: at non potest à DEO supercomprehendi arbitrium suum Divinum: ergo. maj. prob. Etsi Angelus comprehendat arbitrium humanum, tamen, quia non supercomprehendit, non cognoscit, quid ipsum in omni hypothese esset facturum: ergo requiritur supercomprehensio. Resp. neg. maj. sed requiritur, ut illud futurum sit aliqua veritas, & intellectus sit necessitatus ad omnem veritatem cognoscendam, quod utrumque datur etiam circa actus DEI. Ad prob. imprimis fortè Angelus, saltem supremus, habet cognitionem supercomprehensivam de homine; quia multò inferior jam habet comprehensivam. Verùm, hoc omitt. neg. ant. sed ratio est; quia quicumque Angelus non est infinitè cognoscitivus, adeoque non est necessitatus ad omnem veritatem cognoscendam.

499. Ob. 2. dō ex Haunoldo. Si possibilis est scientia media reflexa, tunc possunt simul dari istæ duæ scientiæ mediæ, scilicet directa. Si Petro darem auxilium A, dissentiret: & altera reflexa. Si Petrum viderem dissensurum auxilio A, non darem ei auxilium A: ex quibus inferitur hæc conclusio impossibilis: ergo si Petro darem auxilium A, non darem ei auxilium A.

Resp. 1. retorq. arg. in hoc casu, quo sciam, quodd, si Paulo redderem suum gladium, is seipsum occideret, & consequenter nolim ei reddere gladium, ex qua voluntate absoluta bene inferitur hæc conditionata: Si seipsum Paulus occideret, tunc ei gladium non darem: ergo construitur hic syllogismus sophisticus similis priori, quem efformarem: Si Paulo darem gladium, tunc se occideret: sed si is se occideret, non darem ei gladium: ergo, si Paulo darem gladium, non darem ei gladium.

Resp. 2. omitt. quodd scientia directa dicat, si darem &c. nam non ita tendit, de quo infra. neg. conf. Sicut ex duabus præmissis probabilibus, sed quæ simul, dempro modo, non possunt esse veræ, nihil inferitur, ita nihil inferitur ex duabus propositionibus conditionatis, quarum altera est negativa, & invertens priorem, hoc est, habens pro conditione id, quod prior habuit pro conditionato: & vicissim pro conditionato,

quod prior habuit pro conditione; nam semper inferitur contradictio, ut patet consideranti. Et ratio ulterior est: omnis syllogismus bonus hypotheticus, debet posse reduci ad unum, vel plures syllogismos categoricos bonos, ut reductus à nobis est syllogismus hypotheticus demonstrativus DEI num. 87. atqui hunc syllogismum Haunoldi in æternum non reduces ad unum, vel plures syllogismos legitimos categoricos, in quorum ullo hæc conclusio, vel æquivalenter tantum inferatur. Videri etiam potest Ulloa de DEO disp. 3. num. 172. ubi examinat similem objectionem.

500. Ob. 3. ex P. Thyrsio tom. 1. select. quest. disp. 21. sect. 3. num. 17. Scientia media strictè reflexa, deberet esse prior scientiæ mediæ directæ: sed non est ulla ratio prior: ergo. maj. prob. ex eo, quodd de objecto jam existente non detur scientia conditionata, sed absoluta, seu visionis, prob. etiam minor. non est prior tempore; quia utraque, si datur, est æterna: non causalitate, aut origine; quia ex reflexa non oritur directa, nec ab ea causatur: non prioritate majoris necessitatis; quia reflexa est magis libera DEO, quàm directa: ergo.

Resp. Inprimis hoc argumentum vim non habet contra scientiam reflexam, quæ versatur circa scientiam mediam directam non absolute, sed tantum conditionatè existentem, ut patet consideranti. Resp. 2. neg. min. & dico, esse sufficienter priorem prioritate aliqua rationis per hoc, quodd in illo signo rationis, in quo est cognoscibilis scientia media directa, ut conditionatè existens, jam detur actu scientia media reflexa, quamvis nondum concipiatur actu dari directa; quia quodlibet, quando concipitur ut conditionatè existens, nondum concipitur ut absolute existens.

add. Est etiam scientia media reflexa prior directæ à subsistendi consequentia, non quidem ita, ut ex sola scientia media directa inferatur scientia media reflexa (non enim esset bona illatio: si Petrus habet hanc gratiam, consentit: ergo si DEUS hoc videt, dat eam gratiam) sed, ut ex complexo scientiæ mediæ, tanquam conditionis, & decreti, seu dationis, tanquam conditionati, absolute posito, bene inferatur scientia media reflexa. Et sic est bona illatio: DEUS videt, quodd, si Petrus habeat hoc auxilium, consentiet, & propterea dat hoc auxilium: ergo, si DEUS hoc viderit, dabit hoc auxilium. Non autem vicissim: si DEUS viderit, quodd, si Petrus habeat hoc auxilium, consensurus sit, dabit hoc auxilium: ergo DEUS jam illud videt, & dat auxilium. Sic etiam, & non aliter, scientia media directa, tanquam veritas conditionalis, est prior scientiæ visionis, tanquam veritate absoluta; neque enim bona est hæc illatio ex sola conditione absolute posita: Datur Petro hæc gratia: ergo, si habuerit hanc gratiam, consentiet: sed tantum bona est hæc ex complexo. Datur Petro hæc gratia, & ipse consentit: ergo, si Petro detur hæc gratia, consentit.

501. Dices, scientia media reflexa est libera DEO: scientia directa est necessaria DEO: sed in DEO necessaria sunt priora liberis: ergo scientia directa est prior reflexæ. Resp. dist. 2. p. ma. est necessaria absolute, etiam quoad existentiam, neg. ma. est necessaria, hoc est, non est libera.

libera. conc. ma. & dist. min. sunt priora necessaria absolute, siue, quæ non possunt non existere; conc. min. tantum necessaria in hoc sensu, quod non sint DEO libera, interim tamen sunt absolute contingentia, siue possunt abesse à DEO. neg. min. & conf. Scientia media non est necessaria DEO, sicut omnipotentia, aut aternitas, quæ non possunt à DEO abesse; sed tantum in hoc sensu, quod non sit libera DEO, quamvis sit contingens. Quare scientia directa potest saltem à subsistendi consequentia esse posterior, ut supra explicatum. Neque obstat huic responsioni, quod scientia directa, tanquam objectum reflexa, sub ratione objecti sit aliquo modo prior reflexa; quia hæc duæ prioritates intentionales diversi generis non implicant.

ARTICULUS XIII.

Solvuntur reliquæ Objectiones.

502. **O**B. 4. Scientia media reflexa deberet esse libera DEO: sed non potest esse DEO libera: ergo. prob. min. nihil est DEO liberum, nisi præcedat liberum decretum DEI, quo DEUS illud velit: atqui scientiam mediam non potest præcedere liberum decretum DEI; est enim de ratione scientiæ mediæ, ut ipsa sit ante omne decretum: ergo. Resp. omisâ interim maj. propter inferius dicenda de impedibilitate scientiæ mediæ reflexæ. dist. min. non potest esse libera DEO immediatè, & ratione sui. conc. min. mediæ, & ratione objecti. neg. min. & conf. ad prob. dist. maj. nihil DEO est liberum immediatè in se, aut ratione sui, nisi præcedat decretum DEI. conc. maj. nihil est liberum mediæ, & ratione objecti. neg. maj. & conc. min. neg. conseq.

Scientia ista reflexa, utpote actus intellectus, qui est potentia necessaria, non est immediatè, & in se libera, sed tantum mediæ, seu earum, quatenus repræsentat objectum DEO liberum, hoc est, ipsum decretum, quod DEUS pro sua libertate potest ponere, vel non ponere. Quia autem hoc non repræsentat ut actu existens, sed tantum ut conditionatè existens, non exigit illud jam actu physicè existens, sed tantum conditionatè, seu objectivè existens. Unde hæc scientia antecedit omne decretum actu existens (quod solum requiritur ad scientiam mediam) quamvis non præcedat decretum conditionatè, seu objectivè existens: quod non requiritur ad scientiam mediam reflexam, quæ conditionatè decretum affirmat. Sic etiam scientia media directa, & non aliter, est libera creaturis, scilicet quatenus objectum illius scientiæ creaturis est liberum.

Si autem ulterius quæras, quomodo objectum, seu actus sit DEO liber. Resp. esse liberum DEO in ordine ad scientiam mediam reflexam, sicut nobis liber est actus noster in ordine ad scientiam mediam directam. Ut autem actus noster in ordine ad scientiam mediam sit nobis liber, non requiritur, ut objectum scientiæ, seu actus noster sit nobis liber per statum; nam etiam scientia media, cujus conditio nua-

quam purificabitur, eoque nunquam dandus sit actualiter per statum actus primus proximus liber, tamen dicitur nobis libera, e. g. scientia media, qua DEUS vidit, quod, si haberet Judas auxilium A, conversus fuisset, est, & dicitur Judæ libera; quia potuisset auxilio cooperari, vel illud negligere, quamvis nunquam datum fuerit illud auxilium, adeoque Judas nunquam habuerit per statum actum primum proximum liberum. Quare sufficit, ut objectum sit nobis liberum per alienationem, seu conditionatè, hoc est, ut, si daretur actus primus proximus liber, esset in nostra potestate, actum ponere, vel omittere.

503. Ob. 5. Si datur scientia media directa, & reflexa, sequitur, quod aliquis possit esse absolute prædestinatus ante omne decretum DEI: hoc est falsum: ergo. prob. maj. possunt dari istæ duæ scientiæ: Si Petrus consentiret auxilio A, darem ipsi hoc auxilium, & eum prædestinarem. & altera: Si Petrus haberet auxilium A, consentiret: sed ex his ambabus manifestè sequitur, Petrum esse absolute prædestinatum; nam scientia directa est purificatio conditionis respectu reflexæ, & hæc, posita conditione, transit in absolutam: ergo. Resp. neg. maj. ad prob. dist. maj. possunt dari, quin detur etiam decretum absolutum. neg. maj. ita, ut etiam detur decretum absolutum; conc. maj. & dist. mi. ex his sequitur, Petrum esse prædestinatum ante decretum; neg. min. per decretum, quod geminæ scientiæ inferunt, conc. mi. & neg. conf. Scientia media reflexa infert decretum conditionatè; quia hoc est objectum conditionatum; & scientia directa, utpote purificatio conditionis, illud infert absolute.

Nec dicas, scientiam mediam non exigere decretum absolute existens; nam quamvis id non exigit præcisè, ut scientia media est, exigit tamen in hoc casu, ut purificatio conditionis est. Et quamvis neutra ex his, seorsim sumpta, exigit decretum, exigunt tamen simul, sicut neutra præmissa se solâ infert conclusionem, inferunt tamen simul.

504. Dices. ergo jam antecederet ad decretum haberetur aliquod complexum essentialiter connexum cum gloria danda Petro. Resp. dist. illatum. cum gloria danda per decretum adhuc prius naturâ ad gloriam. omitt. illatum. in alio sensu. neg. illatum. Prima scientia jam dicit: *Eum prædestinare ad gloriam*, hoc est: *Elicere decretum conferendi gloriam*: unde nunquam Petrus est, aut videtur consecuturus gloriam, quin priori ad dationem gloriæ videatur decretum. Et multo minus videtur absolute prædestinatus antecederet ad decretum; nam prædestinatus idem significat, ac affectus decreto prædestinativo. Si replices, saltem antecederet ad decretum haberi antecedens infallibiliter inferens gloriam. Resp. dist. ita tamen, ut per illud priori inferatur decretum; omitt. secus. neg. illatum. Ubi nota, quod, cum DEUS omnia comprehensivè cognoscat, videat, quæcunque possunt inferri: & quidem; si unum pro priori inferatur ad alterum, etiam hanc prioritatem videat.

Dixi: omitt. illatum; nam hoc complexum, saltem quatenus constituitur ex scientia media reflexa,